

УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Мельникова К.Ю., гр. Ф-38

Науковий керівник – доц. **Н.І. Кропивцова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасний комерційний банк – це установа, керівництво якої зобов'язане забезпечити найбільш оптимальне поєднання інтересів власників (максимальна віддача капіталу), клієнтів (якісне та дешеве обслуговування) і держави (стійкість банківської системи й ефективність проведення грошово-кредитної політики).

Банки на ринку діють із різною ефективністю. Порівняння оцінок діяльності певної сукупності банків, основу яких становить узагальнююча характеристика їх роботи за обраною ознакою, що дає змогу розташувати досліджувані банки в певній послідовності за ступенем убунання даної ознаки – є узагальнене розуміння управління активами банку.

Враховуючи особливості функціонування банківської системи України, вітчизняні фахівці розробили власну методику управління активами комерційних банків. Головною метою цієї методики є показати, що хоча високий рівень надійності значною мірою залежить від ефективної системи ціноутворення, якості та повноти послуг, які в свою чергу можна поліпшити лише за відповідного фінансового становища банку, але високий рівень надійності банку може бути результатом зусиль головних акціонерів, а не наслідком попередньої ефективної діяльності і з певних обставин висока надійність банку швидко перетвориться на свою протилежність.

В процесі дослідження визначено, що приріст активів комерційного банку залежить від ефективності: управління податками, контролю за витратами, управління активами, управління ресурсами, дивідендної політики.

Кожний банк повинен думати про мінімізацію своїх ризиків, зв'язаних з управлінням активами. Це потрібне для його виживання та для постійного розвитку банківської системи країни. Мінімізація ризиків – це боротьба за зниження втрат, інакше це має назву управління ризиками. Цей процес управління включає в себе: передбачення ризиків, визначення їх імовірних розмірів та наслідків, розробку та реалізацію заходів по запобіганню або мінімізації зв'язаних із ними втрат.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК МЕТОД ПОДОЛАННЯ КРИЗИ

Михайлова А.В., гр. Ф-48

Науковий керівник – асист. **Д.В. Грек**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Життєздатність економіки будь-якої країни визначається масштабами та якістю накопичення новацій, а саме: нових ідей, технологій, продуктів, управлінських систем, які є результатом розвитку науки та інноваційної діяльності.

Економічна категорія «інновація» означає новацію, що реалізується на ринку (нововведення).

У наш час нововведення охоплюють усі сфери людської діяльності, радикально впливають на процес господарювання, змінюють соціально-економічні відносини в суспільстві. Неперервні і постійні інновації стають необхідною та природною формою існування будь-якої фірми, забезпечують їй конкурентоспроможність і виживання на ринку.

Характерною рисою сучасності є інтенсивне зростання інноваційної активності на міжнародному рівні: збільшуються державні витрати на науково-дослідні розробки, змінюються системи освіти і професійної підготовки спеціалістів, створюються нові наукові галузі виробництва, формуються національні інноваційні системи; осягаються процеси введення і поширення інновацій – як вони працюють і як змусити їх працювати краще. Отже, інноваційні процеси охоплюють усі зміни, що відбуваються на планеті внаслідок людської діяльності. Інновації – це інструмент впливу на соціально-економічний процес розвитку суспільства. Тому інноваціями необхідно управляти.

Опанування механізму управління інноваційними процесами є передумовою суттєвих радикальних рішень у сфері господарського, політичного і в цілому суспільного життя нашої країни. Принципово нові рішення називаються проривом, що означає розв'язання проблем новим, нетрадиційним шляхом. Це створює новий спосіб мислення і забезпечує ефективніші засоби виходу з кризових ситуацій.

Подальший економічний розвиток України, перспектива посісти належне місце в європейському співтоваристві та світі залежать насамперед від опанування інноваційної моделі економічного розвитку.